

که بگویند چون که بنده را چنگ بست
آز زماندن قیوگله یارک اوله
جام لعل مدام اولانوشوک
قله تحصیل کار اچون تعجیل
مرد عاقل مراد اویسیه صحیح
لیک فریه که دانه کج دوش اوله
چون زیجا بود عدی ایلدی گوش
که دوری بوشنه در تباب
شوقدن کلدی جان کمار به
انه تاخیر خیری جانوک اچون
بلرم مانعوک نه در بوشه
ددی یوسف مرادکی ای یار
اندی صورتی اول کار کاتیز

مرغ قلبه تخ صبر الکه بسن
ذوق وصله کامکارک اولام
سرو قدیم اولاهم آغوشوک
انه شیر طاق مرادی تحصیل
نچه تیز واکر که بیکدر اندن کج
یکدر اول سرچدن که تیز اشر اوله
قهر دلدن بور سم ایلدی جوش
یارنه قلنه بولون بولوبت
قلدی ضبری انتظار شیشه
بنی طبایق بلایه انوک اچون
عقدم آرتدوشتر دکنجه دوش
حاصل اناکه ایلی مانع وار
ددی خشم خدا و قهر عزیز

ایسم بوکنا بی طیار اوشاه
بل که تیغ برهنه ایلد روان
زحی نجت که چون قیامت اوله
نالما چون اقونه پسر تاسر
ددی ای دوست قلیجه بسن
اچورم جام مکله بزوشش
دیر اید کسن کریم اطم و آد
بو پسر ای اچره بر دقیم واکر
قلین لانه هب فدای کناه
ددی یوسف بکانه سود ای جان
دکلم بن او کسپه کم غیره
قهر ایره علی الخصوص عزیز
بن کج آدم که جو است ادم

دیلم پت که اگر می مژگانه
تندن ایلدی جانی عریان
عز نا کار اولان ملک اوله
اندی نامم اوله سپرد فز
دوشده خوفه اشنه دشمندن
حشر دک بایه سکرله بهوشش
اهل هم رحیم اطم و آد
انده یوز پر کله غنیم و آد
عذر خواه او که خشم ادر ایه
بنم اچون ایرسه غیر زریان
شتر آدم او غنماغ اچون خیره
لطف ادر کن بجای اول اهل تیز
اهل احسانه اسارت ادم

ایسم